

Swiftly Go the Weeks: Breaking Down The Three Weeks Period

Leib Zalesch, SHAWL, July 2014

A) General Sadness

1) שולחן ערוך – סימן תקנא – דין שבוע שחל ט' באב להיות בתוכה – סעיף א
משנכנס אב, ממעטין בשמחה

2) משנה מסכת תענית פרק ד משנה ו

חמשה דברים אירעו את אבותינו בשבעה עשר בתמוז, וחמשה בתשעה באב. בשבעה עשר בתמוז – נשתברו הלוחות, ובטל התמיד, והובקעה העיר, ושרף אפוסטמוס את התורה, והעמיד צלם בהיכל. בתשעה באב – נגזר על אבותינו שלא יכנסו לארץ, וחרב הבית בראשונה ובשניה' ונלכדה ביתר' ונחרשה העיר. משנכנס אב ממעטין בשמחה:

3) משנה ברורה סימן תקנא

(א) ממעטין בשמחה - עיין במגן אברהם, דרוצה לומר שאין שמחין בו כלל, כמו שכתב התוספות פרק קמא דמגילה:

4) פירוש מלאכת שלמה למשנה מסכת תענית פרק ד משנה ו

ביד פרק ה דהלכות תעניות סימן ו' ז', ובטור אורח חיים סימן תקנ"א וסימן תקנ"ב, וברוב ספרים, "משנכנס אב" היא תחלת המשנה הזאת. וכן בפירוש הרב רבנו יונתן ז"ל, ופירש "ממעטין", כלומר, אם יארע לו להשיא בנו או בתו לננושואין בחודש אב, ימעט בשמחת החופה; וכל שכן בשמחת מריעות, שהיא רשות. עד כאן.

5) תוספתא מסכת תענית (ליברמן) פרק ג

הלכה י: בתשעה בחודש הובקעה העיר בשנייה, ובראשונה בשבעה בו. אם נאמר בשבעה בחדש, למה נאמר בתשעה בחדש? ואם נאמר בתשעה בחודש למה נאמר בשבעה בחדש? אלא בשבעה בחדש כיבשו גוים את ההיכל, ונטלו את העמודים, ואת הים, ואת המכונות. והיו מקרקרין בו שביעי שמיני ותשיעי, עד שפנה יום. וכן הוא אומר, 'אוי לנו כי פנה היום, כי ינטו צללי ערב'. לעיתותי ערב, הציתו בו את האור, ונשרף עם שקיעת החמה בעשור לחודש. **הלכה יא:** כל שהוא מסעודת תשעה באב אסור לוכל בשר ואסור לשתות יין, ואסור לוכל שני תבשילין, ואסור לרחוץ ולסוך. וכל שאינו מסעודת תשעה באב, מותר לוכל בשר, ולשתות יין, ומותר לוכל שני תבשילין, ומותר לרחוץ ולסוך. רבי ישמעאל בי ר' יוסה אומר משם אביו, כל שעה שמותר לוכל, מותר לרחוץ פניו ידיו ורגליו.

B) Court Cases

6) שולחן ערוך – סעיף א
ובר ישראל דאית ליה דינא בהדי כותי, לישתמיט מיניה, דריע מזליה.

7) תלמוד בבלי מסכת תענית דף כט עמוד א-ב

משנכנס אב ממעטין בשמחה וכו'. אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב: כשם שמשנכנס אב ממעטין בשמחה - כך משנכנס אדר מרבין בשמחה, אמר רב פפא: הלכך, בר ישראל דאית ליה דינא בהדי נכרי – לישתמיט מיניה באב דריע מזליה, ולימצי נפשיה באדר דבריא מזליה.

8) תלמוד בבלי מסכת תענית דף כט עמוד ב

שבת שחל תשעה באב להיות בתוכה אסורין לספר ולכבס. אמר רב נחמן: לא שנו אלא לכבס וללבוש, אבל לכבס ולהניח - מותר, ורב ששת אמר: אפילו לכבס ולהניח אסור. אמר רב ששת: תדע, דבטלי קצרי דבי רב. מתיב רב המנוא: בחמישי מותרים מפני כבוד השבת. למאי? אילימא לכבס וללבוש - מאי כבוד שבת איכא? אלא - להניח. ובחמישי הוא דשרי, אבל השבת כולה - אסור! - לעולם לכבס וללבוש, וכשאין לו אלא חלוק אחד. דאמר רב אסי אמר רבי יוחנן: מי שאין לו אלא חלוק אחד - מותר לכבסו בחולו של מועד. איתמר נמי, אמר רבי בנימין אמר רבי אלעזר: לא שנו אלא לכבס וללבוש, אבל להניח - מותר. מיתיבי: אסור לכבס לפני תשעה באב אפילו להניח לאחר תשעה באב, וגיהוץ שלנו ככיבוס שלהן, וכלי פשתן אין בהם משום גהוץ! - תיובתא. שלח רב יצחק בר גיורי משמיה דרבי יוחנן: אף על פי שאמרו כלי פשתן אין בהם משום גהוץ - אבל אסור ללבושן בשבת שחל תשעה באב להיות בתוכה.

C) Business, Building, and Planting

9) שולחן ערוך - סעיף ב

מראש חודש עד התענית ממעטים במשא ובמתן ובבנין של שמחה, כגון בית חתנות לבנו או בנין של ציור וכיור, **ובנטיעה של שמחה,** כגון אבורנקי של מלכים שנוטעים לצל להסתופף בצלו או מיני הדס ומיני אהלים; ואם היה כותלו נוטה ליפול, אף על פי שהוא של שמחה מותר לבנות (ולצורך מצוה הכל שרי) (ר"ן ספ"ק דתענית);

10) תלמוד בבלי מסכת תענית דף יד עמוד ב

עברו אלו ולא נענו, **ממעטין במשא ומתן, בבנין, ובנטיעה.** תנא: בבנין - בנין של שמחה, נטיעה - נטיעה של שמחה. אי זהו בנין של שמחה? זה הבונה בית חתנות לבנו. אי זו היא נטיעה של שמחה? זה הנוטע אבורנקי של מלכים.

11) הר"ן על הרי"ף מסכת תענית דף ה עמוד ב

של שמחה. משום דבדבר שמחה ממעטין אבל לא בבנין הצריך: **אבורנקי של מלכים.** כך היו נוהגין: כשנולד בן למלך, היו נוטעין אילן. ויום שממנין אותו מלך, היו עושין לו כסא מאותו עץ, פירוש אחר אילן גדול המיסך על הארץ לטייל המלך תחתיו. ומדאמר בירושלמי, 'הדא דתימא בנין של שמחה, אבל אם היה כותלו גוהה, סותרו ובונהו,' משמע לי דכי אמרינן 'אי זהו בנין של שמחה, זהו הבונה בית חתנות לבנו,' דלאו דוקא, אלא, הוא הדין **לכל בנין שאינו צריך,** דאינו נעשה אלא לנוי ולהרוחה בעלמא. וכתב רבינו האי גאון מדקא משוינן בנין נטיעות ארוסין ונשואין למשא ומתן, **מה משא ומתן רשות אסור,** והוא של שמחה, אף בנין ונטיעת ארוסין ונשואין רשות, אסור, בשל שמחה. אבל מי שאין לו בית חתנות כלל, ואין לו אישה ובנים, הא ודאי של מצוה היא, ואף על פי שהוא שמחה, מותר:

12) תלמוד בבלי מסכת יבמות דף מג עמוד ב

דתנאי: מראש חדש ועד התענית - העם ממעטין מעסקיהן מלישא ומליתן, מלבנות ולנטוע

D) Engagements and Weddings

13) שולחן ערוך - סעיף ב

ואין נושאים נשים ואין עושין סעודת אירוסין, אבל ליארס בלא סעודה מותר, ואפילו בט' באב עצמו מותר ליארס, שלא יקדמנו אחר. הגה: ונוהגין להחמיר שאין נושאים מי"ז בתמוז ואילך, **עד אחר ט' באב (מנהגים).**

14) תלמוד בבלי מסכת יבמות דף מג עמוד ב

דתנאי: מראש חדש ועד התענית - העם ממעטין מעסקיהן מלישא ומליתן, מלבנות, ולנטוע, ומליארס ומלישא.

15) אליה רבה סימן תקנא סעיף קטן א

ממעטיין וכו'. פירוש, שאין שמחין כלל, כמו שכתב תוספות במגילה דף ה' [עמוד ב דבור המתחיל ממעטיין, מג"א סק"א]:

16) תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף ס עמוד ב

... ומיום שפשטה מלכות הרשעה, שגוזרת עלינו גזירות רעות וקשות, ומבטלת ממנו תורה ומצות, ואין מנחת אותנו ליכנס לשבוע הבן, ואמרי לה: לישוע הבן, דין הוא שנגזור על עצמנו שלא לישא אשה ולהוליד בנים, ונמצא זרעו של אברהם אבינו כלה מאליו! אלא הנח להם לישראל – מוטב שיהיו שוגגין ואל יהיו מזידין.

E) Haircuts and Laundering

17) שולחן ערוך – סעיף ג

שבוע שחל בו תשעה באב, אסורים לספר ולכבס, אפילו אינו רוצה ללבושו עתה אלא להניחו לאחר ט' באב, ואפילו אין לו אלא חלוק אחד, אסור; וכן המכובסים מקודם, בין ללבוש בין להציע בהם המטה; ואפי' מטפחות הידים והשלחן, אסור. וכיבוס שלנו, מותר; אבל גיהוץ (פי' מעבירין על הבגדים אבן חלק להחליקו ערוך) שלנו, אסור ...
הגה: ואנו נוהגין להחמיר בכל זה מתחלת ראש חודש עד אחר התענית, אם לא לצורך מצוה, כגון אשה הלובשת לבנים מותרת לכבס וללבוש לבנים ולהציע תחתיה (רוקח וא"ז), אבל בט' באב עצמו לא תלבש לבנים רק לובשת חלוק בדוק ויפה (הגהות שערי דורא). וכן לכבוד שבת לובשים כלי פשתן ומציעין לבנים כמו בשאר שבתות. ואסור ליתן כלים לכובסת אינה יהודי לכבס מראש חודש ואילך, אבל קודם ר"ח מותר לתת, אף על פי שכובסת אחר ראש חודש (תוספות פ"ד דתענית ומהרי"ל).

18) שולחן ערוך – סעיף ד

לאחר התענית מותר לספר ולכבס מיד. ואם חל תשעה באב ביום ראשון או בשבת ונדחה לאחר השבת, מותר בשתי השבתות, בין שקודם התענית בין שאחרי. ויש מי שאומר שנהגו לאסור כל שבוע שלפניו, חוץ מיום ה' ויום ו'. **הגה:** ונוהגין להחמיר מתחלת ראש חודש לענין כיבוס, אבל תספורת נוהגים להחמיר מי"ז בתמוז (מנהגים).

19) שולחן ערוך – סעיף יב

תספורת שבוע זה, אחד ראשו ואחד כל שער שבו, אסור.

20) שולחן ערוך – סעיף יז

אסור לגדולים לספר לקטנים ולכבס כסותם בשבת שחל תשעה באב להיות בתוכה. **הגה:** מיהו בגדים שמלפפין בהם הקטנים לגמרי, שמוציאים בהם ריעי ומשתינין בהם, הני ודאי משרא שרי; ואפילו בגדי שאר קטנים נוהגים להקל (ב"י).

21) משנה מסכת תענית פרק ד משנה ז

שבת שחל תשעה באב להיות בתוכה – אסור מלספר, ומלכבס. ובחמישי, מותרין, מפני כבוד השבת.
ערב תשעה באב – לא יאכל אדם שני תבשילין, לא יאכל בשר, ולא ישתה יין. רבן שמעון בן גמליאל אומר, ישנה. רבי יהודה מחייב בכפיית המטה, ולא הודו לו חכמים:

22) ספר המנהגים (טירנא) חודש תמוז

תמוז. ... ואין מסתפרין מי"ז בתמוז עד אחר ט' באב. ויש שאין אוכלין בשר [ואין] ושותין יין [מי"ז בתמוז] עד שבת נחמו. ואין נושאים נשים. סליק חדש תמוז.

23) מגן אברהם סימן תקנא סעיף קטן כא

מראש חודש ואילך – והב"ח כתב דאסור מי"ז בתמוז ואילך, דהא אין מברכין שהחיינו, כמו שכתב סעיף י"ז, ולזה מה שכתב שם, דבשבת שרי לברך שהחיינו; אם כן, מותר ללבוש חדשים בשבתות שבין המצרים. אבל מראש חודש

ואילך, אסור ללבוש אפילו בשבת. אי נמי מיירי שקנה בגד מתוקן כמו שהוא ובירך שהחיינו בשעת קניה קודם י"ז בתמוז דאז מותר ללבוש בין המצרים אבל מי שקנה בגד שאינו מתוקן ונתן לאומן לתפור מברך בשעת לבישה עמ"ש ס"א רכ"ג ס"ד:

F) Making and Purchasing Significant Items

(24) שולחן ערוך – סעיף ו

כלים חדשים, בין לבנים בין צבועים בין של צמר בין של פשתן, אסור ללבוש בשבת זה (ואנו מחמירין מראש חודש ואילך).

(25) שולחן ערוך – סעיף ז

יש אומרים שאסור לתקן בגדים חדשים ומנעלים חדשים בשבת זה, ויש להחמיר בזה מראש חודש. הגה: והוא הדין דאסור לקנות. וכן אומן ישראל אסור לעשותן לאחרים, בין בשכר בין בחנם (תה"ד וכ"י); ונהגו להקל בזה, אבל אם ידוע ומפורסם שהמלאכה של אינו יהודי, שרי (תה"ד). וכן נהגו לתת לאומנים אינם יהודים לתקן כלים חדשים תוך זמן זה, כדי שיהיו מוכנים לאחר התענית; ומיהו, טוב למעט בזה במקום דאפשר, דלא עדיף משאר משא ומתן דממעטינן.

(26) טור אורח חיים הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקנא

... וכיון שהשתי אסור, כל שכן תיקון בגדים חדשים. וראוי להחמיר בזה מראש חודש, דהיינו נמי בכלל מיעוט שמחה ...

G) Meat and Wine

(27) שולחן ערוך – סעיף ט

יש נוהגים שלא לאכול בשר ושלא לשתות יין בשבת זו; (ומותר בחומץ של יין); (אגודה ומהרי"ל) ויש שמוסיפין מראש חודש עד התענית, ויש שמוסיפין מ"ז בתמוז. הגה: ומצניעים מראש חודש ואילך הסכין של שחיטה (ר' ירוחם נ"א ח"ג והגהות מיימוני), שאין שוחטים כ"א לצורך מצוה כגון לחולה או שבת או מילה או פדיון הבן וכיוצא בו.

(28) שולחן ערוך – סעיף י

יש מי שאומר שהנוהגים שלא לאכול בשר בימים הנזכרים, מותרים בתבשיל בו בשר, ואסורים בבשר עוף ובשר מלוח ויין תוסס; ומותר לשתות יין הבדלה וברכת המזון. הגה: ונהגין להחמיר שלא לשתות יין בברכת המזון ולא בהבדלה (תשובת מהרי"ל ס"א ט"ו), אלא נותנים לתינוק; ובמקום דליכא תינוק, מותר בעצמו לשתות הבדלה. ובסעודת מצוה, כגון מילה ופדיון הבן וסיום מסכת וסעודת אירוסין, אוכלים בשר ושותין יין כל השייכים לסעודה; אבל יש לצמצם, שלא להוסיף. ובשבוע שחל ט' באב בתוכה, אין לאכול בשר, ולשתות יין רק מנין מצומצם, וזה אפילו בערב תשעה באב שרי (מנהגים ומהרי"ל), ובלבד שלא יהיה בסעודה שמפסיק בה (דעת עצמו).

(29) שולחן ערוך – סעיף יא

כל מי שאוכל בשר במקום שנוהגים בו איסור, פורץ גדר הוא וינשכנו נחש (קהלת י, ח). (ומותר לשתות כל שכר אפילו של דבש שקורים מע"ד).

(30) רמב"ם הלכות תעניות פרק ה

... וכבר נהגו ישראל שלא לאכול בשר בשבת זו, ולא יכנסו למרחץ עד שיעבור התענית.

31) טור אורח חיים הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקנא

אית נוסחות דגרסי דלא למיכל בשרא ולמשתי חמרא, ומזה נהגו במקומות שלא לאכול בשר ולא לשתות יין בשבת זו. ויש מוסיפין מראש חודש עד התענית.

32) משנה ברורה סימן תקנא

(עג) **וסיום מסכת** – ומכל מקום, אם לא נזדמן בלימודו הסיום, לא ימהר או יאחר בשביל זה. וגם אם לא היה עושה סעודה בשאר הימים, אפשר שלא יעשנה גם עתה. אכן, אם נזדמן כראוי, מותרין לאכול אף אותן שלא למדו עמהן, אם היו הולכין ובאין גם בזמן אחר משום ריעות:
(עה) **כל השייכין לסעודה** – היינו כל מי שהיה הולך בזמן אחר לסעודה זו הן מחמת קורבה או מחמת שהוא אוהבו ונשים השייכות לסעודה במקום שדרך לזמנן לסעודה ג"כ מותר. וכתב הח"א דאשת הבעל סעודה מותרת אף בסיום מסכת וכן בניו. ומי ששולחין לו לביתו אסור לו לאכול:

33) תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף ס עמוד ב

וכל המתאבל על ירושלים - זוכה ורואה בשמחתה, שנאמר: שמחו את ירושלים וגו'. תניא, אמר ר' ישמעאל בן אלישע: מיום שחרב בית המקדש, דין הוא שנגזור על עצמנו שלא לאכול בשר ולא לשתות יין, אלא אין גוזרין גזרה על הצבור אלא אם כן רוב צבור יכולין לעמוד בה.

34) תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף ס עמוד ב

תנו רבנן: כשחרב הבית בשניה, רבו פרושין בישראל שלא לאכול בשר ושלא לשתות יין. נטפל להן ר' יהושע, אמר להן: בני, מפני מה אי אתם אוכלין בשר ואין אתם שותין יין? אמרו לו: נאכל בשר שממנו מקריבין על גבי מזבח, ועכשיו בטל?! נשתה יין שמנסכין על גבי המזבח, ועכשיו בטל?! אמר להם: אם כן, לחם לא נאכל, שכבר בטלו מנחות! אפשר בפירות. פירות לא נאכל, שכבר בטלו בכורים! אפשר בפירות אחרים. מים לא נשתה, שכבר בטל ניסוך המים! שתקו. אמר להן: בני, בואו ואומר לכם: **שלא להתאבל כל עיקר אי אפשר - שכבר נגזרה גזרה, ולהתאבל יותר מדאי אי אפשר** – שאין גוזרין גזירה על הצבור אלא אם כן רוב צבור יכולין לעמוד בה, דכתיב: במארה אתם נארים ואותי אתם קובעים הגוי כולו, אלא כך אמרו חכמים: סד אדם את ביתו בסיד, ומשייר בו דבר מועט.

H) Bathing

35) שולחן ערוך – סעיף טז

יש נוהגים שלא לרחוץ מראש חדש, ויש שאין נמנעין אלא בשבת זו, ויש מתענים מ"ז בתמוז עד תשעה באב. **הגה: ולצורך מצוה שרי;** ולכן נדה רוחצת וטובלת (מהרי"ל); ואפילו אם טובלת ליל י' באב, מותר לה לרחוץ בערב תשעה באב אם אי אפשר לה לרחוץ ליל י' (אגודה). ונראה דהוא הדין אשה הלובשת לבנים, יכולה לרחוץ מעט כדרכה בשאר שנה, **הואיל ואינה עושה לתענוג רק לצורך מצוה.** ונוהגין שלא לרחוץ, **אפילו בצונן**, מראש חודש ואילך. (תרומת הדשן סימן ק"נ), **ואפילו בערב שבת של חזון אסור לרחוץ, כי אם ראשו ופניו ידיו ורגליו בצונן** (מהרי"ל ותשובת מהרי"ל סי' ט"ו וב"י); **ויש מקילים בחפיפת הראש בחמין למי שרגיל בכך כל שבת.**

36) רמב"ם הלכות תעניות פרק ה

... וכבר נהגו ישראל שלא לאכול בשר בשבת זו, ולא יכנסו למרחץ עד שיעבור התענית.

37) משנה ברורה סימן תקנא

(פח) שלא לרחוץ – עיין לקמיה דאפילו בצונן יש ליהזר. ולרפואה מותר אפילו בחמין, ואפילו בשבוע שחל בו **תשעב באב** [א"ר]:
(פט) מראש חודש – ואם חל ראש חודש בערב שבת, אזי מותר לרחוץ אף כל גופו בחמין, כל מי שרוחץ תמיד בערב שבת לכבוד שבת:

38) אליה רבה סימן תקנא

יש נוהגין לרחוץ וכו'. וכן הסכים הב"ח [סוף סי"ב] למעשה, ומי שרגיל לרחוץ ונמנע עתה עון יש בידו:

I) She'hechyanu

(39) שולחן ערוך – סעיף יז

טוב ליהרר מלומר שהחיינו בין המצרים על פרי או על מלבוש, אבל על פדיון הבן אומר, ולא יחמיץ המצוה (וכן בפרי שלא ימצא אחר ט' באב, מותר לברך ולאכלו בין המצרים) (בנימין זאב סי' קס"ג ותשובת מהרי"ל).

(40) אליה רבה סימן תקנא

שיש ליהרר וכו'. הטעם הנ"ל כיון דהזמן הוא זמן פורענות אין לברך שהחיינו לזמן הזה, אבל אין הטעם משום אבילות דהא לא מצינו שאבל אסור בשהחיינו (מג"א ס"ק מב). וזה לשון תשובות בנימין זאב סי' קס"ג, שאין לומר בזמן אבל וצער שהחיינו לזמן הזה, עד כאן. ועיין ס"ק י"ז מ"ש בשם מלבושי יום טוב, ועיין סעיף י' בבשר דנמי לאבל מותר, ובמהרי"ל [אות ח] כתב אין אומרים שהחיינו כדי למעט השמחה:

(41) משנה ברורה סימן תקנא

(צח) טוב ליהרר מלומר שהחיינו – אף על גב דאפילו אבל מברך שהחיינו מ"מ ימים אלו כיון שהזמן ההוא הוא זמן פורענות אין כדאי לומר שהחיינו לזמן הזה. והגר"א בביאורו חולק על זה, וכתב דהוא חומרא יתירא וכן הט"ז מפקפק בזה וע"כ בשבת אין להחמיר בזה דבלא"ה הרבה אחרונים מסכימין להקל בשבת:

J) Dangerous Situations, Including Swimming

(42) שולחן ערוך – סעיף יח

צריך ליהרר מ"ז בתמוז עד ט' באב שלא לילך יחידי מד' שעות עד ט' שעות (משום שבהם קטב מרירי שולט)

(43) שולחן ערוך – סעיף יח

ולא יכו התלמידים בימים ההם.

(44) תשובות והנהגות (רב משה שטרנבאך) כרך ב סימן רסג

שאלה: האם מותר לרחוץ בים בין המצרים.

לכאורה אין בזה איסור, ואין לנו לגזור גזירות מעצמינו, ובארץ ישראל המנהג פשוט גם באמצע השבוע וכל שכן בערב שבת להתרחץ בים, ולא נמנעים אלא בתשעת הימים, ולדעתי מותר להתרחץ בים, אבל לא לשוט עמוק עד קרוב לקומת איש, שהימים האלו ר"ל הם מסוגלים לסכנה חס ושלוש, וכן מובא במקור חיים, הנדפס מחדש, שחושש לכך. ובכל השנה לא חיישינו לסכנה רחוקה, אבל בימים אלו ראוי למנוע, וכמבואר בשולחן ערוך סוף סימן תקנ"א.

הן אמת שטוענים שזהו ענין בריאות במי ים, ואם כן רצונם להתיר משום דצורך מצוה הוא. מכל מקום, לצורך הבריאות אין צורך להיכנס בדוחק שהסכנה קרובה יותר בימים אלו, ובפרט כשכוונתו להתענג ואין כאן משום "שומר מצוה לא ידע דבר רע" לתלות בה. ולכן, נראה כמו שכתבנו, שראוי למנוע להתרחץ רחוק, אף שלא מצאתי הדין מבואר כן באחרונים.

וכעין זה, נראה דמה שנהגו באיזה מקומות לחמם מקואות כרגיל, וחם מאד, גם בתשעת הימים, עלולים חס ושלוש לצאת שכרן בהפסידן, ואף שלצורך טבילה הותר לחמם קצת, שבלאו הכי ימנעו לטבול, לא הותר חס ושלוש בחמין ממש, דהוה להתענג, ואסור גם במקום טבילה. ואדרבה, כל שכן שכשעוסק בטהרה יזהר לא לעבור על מנהג ישראל לא להתענג בחמין מפני אבילות בית קדשינו ותפארתינו, וכבר הזהירו על זה גדולי עולם זצ"ל, אבל בעונותינו הרבים בכמה מקומות נעשית כהיתר.

L) Music?

(45) שו"ת אגרות משה אורח חיים חלק א סימן קסו

בענין איסור זמרא בזמן הזה ד' תמוז תשי"ח

... **ובימי ספירה יש לאסור בזמרא דמנא (with instruments)** אף להמתירין. ידידו, משה פיינשטיין.

46) Rabbi Aryeh Lebowitz – YUTorah.org

Listening to music and dancing.

As we have discussed elsewhere (see Listening to Music During Sefira – bknw.org Torah Library), listening to music is forbidden by the Shulchan Aruch all year. While some poskim suggest that if we are lenient throughout the year we may be lenient during sefira as well, there is strong reason to argue that we should never be lenient during the three weeks. Fundamentally, the days of sefira represent a range of emotions. On the one hand they are a quasi-Chol Hamoed between Pesach and Shavuot. On the other hand, it is the time that we commemorate the deaths of Rabbi Akiva's 24,000 students. However, the three weeks are fundamentally a time of churban. While we may choose to ignore the decrees of chazal meant to commemorate the churban during the time of Sefiras ha'Omer, it is reasonable to demand that we observe these decrees meticulously during the time of year that is aimed at commemorating the churban.

Live music versus recorded music.

The overwhelming majority of the poskim assume that recorded music has the same status as live music and would therefore be forbidden during this period of mourning. Some even assume that recorded voices have the status of music, as the player is considered an instrument to make pleasant sounds like any other instrument. Rav Shlomo Zalman Auerbach expresses some reservation about listening to voices singing on a recording (Shalmei Moed page 475). However, most assume that a recorded voice has the status of a voice and is therefore permissible to listen to, while recorded music has the status of music and would therefore be forbidden to listen to.

Exceptions.

There are a number of exceptions to the halacha that one may not listen to music during sefira:

1. Rav Moshe Feinstein has been quoted as saying that background music in a video presentation or the like is not considered music, and is permissible.
2. Rav Moshe Feinstein (Igeros Moshe Orach Chaim III:87) rules that a musician or somebody who is studying to become a musician may play music during sefira in order to sharpen his skills. Presumably, Rav Moshe would have allowed a musician to practice during the three weeks as well. If, however, he is playing for his own enjoyment, Rav Moshe cautions, it would be forbidden to play music.

What Can't I Do and When? – A Graphical Layout

Restriction	Mishna	Mechaber (Sefard)	Rama (Ashkenaz)	Mishna Berura (Ashkenaz)
General Sadness	Nine Days	Nine Days	Nine Days	Nine Days
Court Case with Non-Jew	-	Nine Days	Nine Days	Nine Days
Dressing Down	-	-	Nine Days	Nine Days
Limiting Business	-	Nine Days	Nine Days	Nine Days
Joyous Building	-	Nine Days	Nine Days	Nine Days
Joyous Planting	-	Nine Days	Nine Days	Nine Days
Weddings	-	Nine Days	Three Weeks	Three Weeks
Engagement Party	-	Nine Days	Nine Days	Nine Days
Haircuts – Adults	Within Week	Within Week	Three Weeks	Three Weeks
Haircuts – Children	?	?	?	Within Week
Laundering	Within Week	Within Week	Nine Days	Nine Days
Wearing Laundered Clothes	-	Within Week	Nine Days	Nine Days
Wearing New Clothes	-	Within Week	Nine Days	Nine Days
Creating New Clothes	-	Nine Days	Nine Days	Nine Days
Buying New Clothes	-	-	Nine Days	Nine Days
Selling or Giving New Clothes	-	-	Nine Days	Nine Days
Eating Meat	-	Three Weeks, Nine Days or Within Week	Nine Days	Nine Days
Drinking Wine	-	Three Weeks, Nine Days or Within Week	Nine Days	Nine Days
Showering / Bathing	-	Nine Days or Within Week	Nine Days	Nine Days
Eating and Drinking	-	Three Weeks (some)	Three Weeks (some)	Not recommended
She'hechyanu (Fruit / Clothes)	-	Three Weeks	Three Weeks	Three Weeks (many Acharonim disagree)
Walking Alone (4:00-9:00)	-	Three Weeks	Three Weeks	Three Weeks
Hitting Students	-	Three Weeks	Three Weeks	Three Weeks
Walking from Heat to Shade	-	-	-	Three Weeks
Cry from 12:30-1:00 pm	-	-	-	Three Weeks